

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, în privința inculpatului

Boboc Veaceslav XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>23.01.2020 - 18.12.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>07.10.2021 - 15.02.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>11.05.2022 - 18.07.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 18 decembrie 2020, Boboc Veaceslav a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

2. Instanța de fond a constatat că la 18 ianuarie 2019, între orele 16.45-17.10, inculpatul Boboc Veaceslav, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se în coridorul blocului de locuit amplasat pe XXXXXXXX XXXXXXXX, XXXXXXXX, folosindu-se de faptul că în coridor nu se mai afla nicio persoană și că nu este văzut de nimeni, a sustras de lângă ușa apartamentului nr. XXX, o geantă confecționată din plastic de culoare sură, la preț de 600 lei, în interiorul căreia se afla un laptop de model „Asus GL 735V” de culoare neagră, la preț de 30.000 lei și un telefon mobil de model

„Lenovo X2-CU” cu numărul IMEI 865376022781684, la preț de 4000 lei, cauzând părții vătămate Manoli Victor un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 34.600 lei.

Instanța a dispus examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului, conform prevederilor art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală.

Totodată, în baza probelor administrate, instanța a constatat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului și i-a încadrat acțiunile pe art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor unei alte persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că la faza de urmărire penală inculpatul a recunoscut vina, anterior a fost judecat, nu a restituit integral prejudiciul cauzat părții vătămate, că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave care se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 1 an.

3. Avocatul Suduc Marian și inculpatul au declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal să fie încetat în legătură cu împăcarea părților, sau să fie aplicate față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal.

Apelanții au indicat că inculpatul se caracterizează pozitiv, antecedentele penale sunt stinse, este orfan, a fost crescut și educat în casa de copii, în prezent fiind nevoit să locuiască în diferite locuri, unde avea posibilitatea periodic să muncească.

Din acest motiv nu s-a prezentat în ședințele de judecată și nu a avut scopul de a se eschiva de la examinarea cauzei și executarea sentinței, iar la domiciliul indicat în buletinul de identitate nu locuiește de mult timp, nu a cunoscut despre data și ora examinării cauzei.

După ce a aflat despre existența sentinței, a restituit integral paguba materială și morală părții vătămate și a încheiat cu aceasta o tranzacție de împăcare, potrivit art. 109 Cod penal.

Or, în împrejurările stabilite, raportate la scopurile și criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, circumstanțele atenuante și lipsa celor agravante, este posibilă încetarea procesului penal de învinuire a inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, conform art. 109 Cod penal sau aplicarea unei pedepse cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea, potrivit art. 90 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, apelul a fost admis, **casată sentința** și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: *„Se încetează procesul penal, în privința lui Boboc Veaceslav pe art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, în temeiul art. 2 a Legii nr. 243 din data de 24 decembrie 2021, privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova.*

Dispozițiile sentinței referitor la corpurile delictive, se mențin”.

Instanța de apel a statuat că faptele incriminate, ce țin de infracțiunea de **escrocherie**, constatată în ședința instanței de apel, cât și persoana inculpatului cad sub incidența Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova, iar

temeiuri pentru neaplicare a actului de amnistie nu au fost stabilite, urmând a fi încetat procesul penal.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, declară recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței.

Recurentul invocă că potrivit art. 6 alin. (1) lit. a¹) din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței RM, nr. 243 din 24.12.2021, prevederile art. 1-5 nu se aplică persoanelor bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate, care a fost condamnate anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând, în tot, sau în parte pedeapsa cu închisoare.

Instanța de apel a omis aceste prevederi, iar decizia adoptată este neîntemeiată, motivată inadecvat și pasibilă casării, fiind aplicat greșit actului de amnistie.

Or, prevederile Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței RM, nr. 243 din 24.12.2021 nu se aplică în privința persoanelor ce anterior au comis o infracțiune gravă și a executat în tot sau în parte pedeapsa cu închisoarea.

Conform revendicării prezentate, inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 04.06.2014 în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, pentru comiterea unei infracțiuni grave, la 6 ani închisoare, iar prin sentința Judecătorei Soroca din 17.02.2014 și decizia Curții de Apel Bălți din 22.10.2014, în baza art. 217¹ alin. (3), 84 Cod penal, la 6 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani. Totodată, inculpatul a executat pedeapsa cu închisoarea și a fost eliberat la data de 12.09.2018.

Deci, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 2243, care stipulează că amnistierea nu se aplică persoanei inculpate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare

Alt temei de casare a deciziei îl constituie faptul că instanța de apel, verificând cauza sub aspectul întrunirii de către inculpat a exigențelor actului de amnistie, urma să aprecieze just, dacă acesta poate fi aplicat ținându-se cont nu numai de sancțiunea normei penale imputate inculpatului, ci și de alte criterii ce țin de practica judiciară în materia aplicării dispozițiilor art. 107 Cod penal, inclusiv de raționamentele expuse în Legea nr. 243.

Potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranță și asupra drepturilor persoanei vătămate.

Conform art. 285 alin. (2) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4) - 9) din prezentul cod.

Totodată, art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală prevede că, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Astfel, aplicarea amnistiei față de inculpat nu constituie temei de reabilitare a persoanei, fapt care prezumă că acesta urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea faptei imputate, sau, ca excepție a faptei prejudiciabile elementele căreia au fost identificate de către instanța de judecată (în sensul recalificării acțiunilor inculpatului în favoarea acestuia) și cu dispunerea liberării acestuia de executarea pedepsei.

Or, amnistia este actul de clemență al puterii legiuitoare, prin care aceasta din considerente de ordin politic sau social, înlătură răspunderea penală și consecințele condamnării pentru infracțiunile săvârșite, până la apariția sa.

Consecințele produse de actul de amnistie conduc la înlăturarea cu liberarea inculpatului de răspundere penală, a executării pedepsei sau, după caz, alte consecințe ale condamnării, pentru faptele săvârșite anterior apariției actului de clemență.

Amnistia dobândește un caracter mixt, ea operând numai în rem (cu privire la anumite infracțiuni) și în personam (relativ doar la persoanele care întrunesc condițiile legii).

Totodată, Secțiunea 1 a Capitolului III al Titlului II al Părții Speciale al Codului de procedură penală identifică doar trei categorii de sentințe ce urmează a fi adoptată de către instanțele de judecată la finalizarea examinării unei cauze penale și anume: sentințe de condamnare (art. 389 Cod de procedură penală); sentințe de achitare (art. 390 Cod de procedură penală); sentințe de încetare a procesului penal (art. 391 Cod de procedură penală).

Ignorând cazurile de adoptare a sentințelor de achitare, care poate avea loc și în cazul solicitării aplicării amnistiei de către inculpat, una din soluțiile care poate fi adoptată în cazul aplicării prevederilor Legii nr. 243, o reprezintă sentința de condamnare, acest fapt fiind expres prevăzut la art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală - cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei, în cazul amnistiei conform art. 107 Cod penal.

Or, adoptarea unei sentințe de încetare a procesului pe motivul intervenirii amnistiei, situație masiv întâlnită în practica judiciară existentă la aplicarea legii anterioare cu privire la amnistie, aplicarea amnistiei cu emiterea unei hotărâri de încetare a procesului penal nu se regăsește în conținutul art. 391 Cod de procedură penală.

În același timp, emiterea unei hotărâri de încetare a procesului penal pe motivul aplicării amnistiei este exclusă de următoarele acte normative:

prevederile art. 396 pct. 4) Cod de procedură penală, care stabilește că, în cazul încetării procesului penal, urmează a fi revocate măsurile de asigurare a acțiunii civile și a eventualei confiscări speciale, fapt care nu poate fi acceptat în cazul aplicării amnistiei, or, prevederile amnistiei se răsfrâng doar asupra pedepselor și măsurilor de constrângere cu caracter educativ, nu și asupra bunurilor ce urmează a fi confiscate, acțiunii civile, măsurilor de siguranță...;

art. 107 alin. (1) Cod penal, care prescrie că amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea pedepsei, astfel, pe caz urmând a fi constatată vinovăția persoanei în comiterea faptei incriminate cu absolvirea de la executarea pedepsei, fapt care nu este posibil în cazul încetării procesului penal;

Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prevede doar absolvirea de

pedeapsa penală a inculpatului, nu și respingerea pretențiilor materiale ale victimei față de inculpat, confiscarea sau distrugerea obiectelor infracțiunii;

art. 389 Cod de procedură penală, unica normă procesuală care permite a recunoaște persoana culpabilă de comiterea unei infracțiuni (art. 285 alin. (2), 275 pct. 4) Cod de procedură penală).

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când instanța nu a fost compusă potrivit legii, fiind încălcate prevederile art. 31, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului *se aplică regulile generale* pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1. Conform art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, *potrivit modului stabilit, pentru prima instanță*. În corespundere cu art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată, conform art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1) – (8) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești desfășurată *în conformitate* cu prevederile prezentului cod, *exceptând doar situațiile când prioritate au reglementările internaționale sau când unele prevederi legale sunt declarate neconstituționale*. Potrivit art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală, normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate *numai cu condiția includerii lor* în prezentul cod.

Astfel, în corespundere cu art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia. Conform art. 285 alin. (2) și

(7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod. Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală **nu pot avea loc contrar voinței acesteia. În acest caz, urmărirea penală continuă.** Potrivit art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă **în ședința preliminară** s-au constatat temeiurile prevăzute în art. 332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. Conform art. 332 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 285 alin. (2), instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal **nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.** Potrivit art. 384 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței **de condamnare**, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Conform art. 389 alin. (1) și (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă **cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei** conform art. 107 din Codul penal. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal. Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate **constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului.** În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, **dar îl liberează de pedeapsă** pe baza prevederilor respective ale [Codului penal](#), ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței. Potrivit art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

În corespundere cu art. 1 alin. (4) din Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, **aplicarea amnistiei față de persoanele inculcate se decide de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei.** Art. 2 alin. (1) și (4) prescriu că, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii

a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art.6.

În același timp, conform art. 6§1, 2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 19 alin. (1), 25 alin. (4) Cod de procedură penală, orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale de către o instanță legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod. Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul de a-i fi judecată cauza de acea instanță și de acel judecător în competența cărora ea este dată prin lege. Potrivit art. 30 alin. (5), 31 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, apelul se judecă în complet format din 3 judecători, care trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei. În cazul în care cauza se judecă de un complet format din 3 judecători și unul din aceștia nu poate participa în continuare la judecarea cauzei din motiv de boală îndelungată, deces sau din motivul eliberării din funcție în condițiile legii, acest judecător este înlocuit de un alt judecător și cauza se judecă în continuare. În corespundere cu art. 6¹ alin. (1¹) și (2) din Legea privind organizarea judecătorească, schimbarea membrilor completului se face în cazuri excepționale, în baza unei încheieri motivate a președintelui Curții de Apel și potrivit criteriilor obiective stabilite de regulamentul elaborat de Consiliul Superior al Magistraturii. Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege. Potrivit pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, schimbarea membrilor completului de judecată se impune în cazurile în care există unul din următoarele temeuri: boală îndelungată, deces, eliberare din funcție, abținere, recuzare, detașare, transferare, promovare, suspendare din funcție, incompatibilități.

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) a soluționat chestiunea de aplicare a amnistiei în raport cu altă infracțiune, decât cea incriminată inculpatului (*art. 186 al. (2) lit. d) CP - furtul*), indicând în descriptiv sumar și neclar că: „...faptele incriminate ce ține de infracțiunea de **escrocherie**, constatată în ședința instanței de apel, cât și persoana inculpatului, **cad sub incidența** Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind Amnistia...”;

b) dispunând în dispozitiv că: „**Se încetează procesul penal**, în privința lui Boboc Veaceslav pe art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, în temeiul **art. 2** a Legii nr. 243 din data de 24 decembrie 2021, privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova”, nu a indicat aliniatul respectiv al art. 2 din Legea menționată și nu a respectat procedura de aplicare a actului de amnistie prevăzută de normele Codului de procedură penală, enunțate supra.

Ori, art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală prevede clar că normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate **numai cu condiția includerii lor** în prezentul cod.

Prin urmare, normele cu caracter procesual din respectiva Lege cu privire la amnistie, sunt aplicabile doar în măsura în care nu contravin Codului de procedură penală.

Astfel, consecutivitatea prescripțiilor din art. 1 alin. (1), 7 alin. (1) – (8) , 2 alin. (4), 275 pct. 4), 285 alin. (2) și (7), 350 alin. (1), 332 alin. (1) și (5), 384 alin. (1), (3) și (4), 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, atestă clar și concludent că încetarea procesului

penal în cazul amnistiei poate fi dispusă doar de instanța de fond, și doar la faza ședinței preliminare, când inculpatul consimte (*art. 350 alin. (1), 332 alin. (1) CPP*).

Ulterior însă, dat fiind că **procedura continuă în mod obișnuit** (*art. 332 alin. (5) CPP*), instanțele **de fond și de apel** (*art. 413 al. (1), art. 415 al. (1) pct. 2, 419 CPP*), hotărăsc asupra învinuirii înaintate inculpatului și aplicarea actului de amnistie doar prin adoptarea **sentinței** sau **deciziei, de condamnare**, când vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar în dispozitiv - **cu constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei** (*art. 384, 389 alin. (1) și (4) pct. 2, 394, 395 CPP*).

În același timp, art. 391 Cod de procedură penală (*Sentința de încetare a procesului penal*), **nu prevede** că, după ce procedura continuă în mod obișnuit și instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, ea va adopta **o sentință de încetare** a procesului penal **în cazul aplicării actului amnistiei**, cât, de altfel, și a prescripției.

Ori, aceste două cazuri de nereabilitare a persoanei, spre deosebire de celelalte situații similare, regăsite în art. 391 Cod de procedură penală, sunt soluționate, după faza ședinței preliminare (*art. 332 al. (5), 384 CPP*), doar în cadrul adoptării unei **sentințe** sau **deciziei** (*instanței de apel*) **de condamnare**, în virtutea esenței sale procedurale și a specificului de a hotărî asupra învinuirii formulate inculpatului **în condițiile prescrise la art. 389, 394 alin. (1) și (2) și 395 Cod de procedură penală**, spre deosebire de cele prevăzute în art. 394 alin. (4) și 396 Cod de procedură penală, adică cele proprii unei sentințe de încetare.

Mai mult, prevederile de drept enunțate nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (*art. 1 al. (1), art. 7 al. (1) – (8) CPP*);

c) a decis în dispozitiv absolut sumar inițial că **se casează sentința... și se pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță**, apoi că **se încetează procesul penal**, iar în final că **se mențin dispozițiile sentinței** doar referitor **la corpurile delictive**.

Prin urmare, în situația divergentă când este casată sentința, dar ulterior și menținută, însă doar în latura corpurilor delictive, adică lipsind soluția privitor la fapta infracțională, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor lui, este absolut neclar ce fel de hotărâre a pronunțat instanța – de condamnare sau de încetare, pe motive de reabilitare sau nereabilitare, în descriptivul și dispozitivul deciziei fiind prezente elemente proprii ambelor soluții;

d) potrivit fișei PIGD, dosarul a fost repartizat completului format din judecătoria Ion Bulhac, Ghenadie Lîsîi și Mihail Diaconu, însă, dosarul a fost judecat de completul format din judecătoria Silvia Cecan, Silvia Gîrbu și Sergiu Daguța (*vol. I., f.d. 220, 223, 230-234, 235*).

Totodată, în materialele cauzei lipsesc încheierea președintelui instanței, motivată pe criteriile prescrise în art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală și pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, despre schimbarea judecătorilor Ion Bulhac, Ghenadie Lîsîi și Mihail Diaconu.

Ori, potrivit art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea respectivă nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în

orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu. Deci, încălcările nominalizate a normelor procesuale-penale au lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii, fiind încălcate prevederile art. 31 Cod de procedură penală, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, în privința inculpatului Boboc Veaceslav XXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 19 august 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico